

nesker i job vil kunne hjælpe de mennesker, der har det svært i hverdagen, og ikke ved, som hr. Villy Søvndal ønsker, at øge boligbeskatningen som det eneste værktøj til at hjælpe udsatte mennesker.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er glad for Venstres interesse for utrygheden hos mennesker, og jeg forstår, at det ifølge hr. Hans Andersen er sådan, at man ikke er bekymret over i Venstre, når man med ét hug sænker et månedligt rådighedsbeløb fra 5.300 kr. om måneden til under 3.000 kr. om måneden, som man gjorde for den familie, socialministeren og jeg diskuterede før. Det er man ikke bekymret over i Venstre.

Man er heller ikke bekymret, når man indfører en starthjælp, hvor mennesker skal leve for mellem 50 og 70 procent af det, som er normal bistandshjælp, kontanthjælp. Det skaber ingen utryghed, formoder man ikke i Venstre. Jeg skulle hilse og sige, at det gør det; men når vi foreslår meget lempeligt, at vi af huse, der sælges til mere end 3,5 mio. kr., tager en afgift af den provenustigning, der har været over 3,5 mio. kr., så er Venstre bekymret over utrygheden. Jeg synes, det siger noget helt centralt om Venstre.

KL 14.10

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Hr. Villy Søvndal forholder sig ikke til det problem, vi sådan set har i det danske samfund, netop at vi skal have flere ud på arbejdsmarkedet, at vi skal have flere til at bidrage til, at vi fortsat har råd til at hjælpe udsatte mennesker i Danmark.

Det skal vi have ved øget vækst, øget velstand i Danmark. Og der handler det jo om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Men jævnfør hr. Villy Søvndals udlægning handler det om, at vi skal give flere penge til mennesker på passiv forsørgelse, og vi skal så stille og roligt kigge på de mennesker, de mange familier, som går på arbejde hver dag, og som nærmest må tage penge med på arbejde.

Hvad vil hr. Villy Søvndal sige til disse mennesker, der må konstatere, at hr. Villy Søvndals svar på øget velstand er at give flere penge til de mennesker, der er på passiv forsørgelse?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg siger, at det er vigtigt, at man citerer rigtigt, når man citerer. Det er et af grundtrinene i politik. Nogle af de laveste satser, som den her regering har tvunget igennem, er så lave, at de i sig selv er en trussel mod de mennesker. Men jeg forstår i øvrigt ikke, hvis man har det grundsyn, der hedder, at det skal kunne betale sig at arbejde, at man ikke er optaget af forholdet mellem skat på arbejde og skat på f.eks. bolig.

De, der har høstet de store fortjenester de seneste år, har jo ikke gjort det ved at arbejde. De har gjort det ved at have købt det rigtige hus på det rigtige tidspunkt på det rigtige sted og så høstet konjunkturgevinsten. Det er først og fremmest det, der både ifølge vismandsrapporten og Velfærdskommissionens analyser har bidraget til de største uligheder.

Hvis man er optaget af den sætning, der hedder, at det skal kunne betale sig at arbejde, så kan jeg simpelt hen ikke forstå, at man ikke også er optaget af den diskussion.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Man kunne sige, at hr. Villy Søvndal jo i dag i den grad træder i karakter som oppositionens leder ved at have fået hele oppositionen med på en samlet vedtagelse ud fra en lang række pinde. Hr. Villy Søvndal nævner også over for ritzaui dag, at man skal fjerne privilegierne for boligejerne før 1998 – jeg spørger hvilke og hvor meget – og at man skal beskatte salget af boliger.

Hvor meget skal man yderligere beskatte det? Hvor meget skal danske boligejere yderligere betale, hvis det er sådan, at den opposition, som hr. Villy Søvndal har sat sig i spidsen for, kommer til magten? Det er jo i virkeligheden det aller mest interessante spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det kommer an på, hvem man er. Hvis man tilhører dem, der er blevet jagtet nu i 4-5 år af regeringen og af Dansk Folkeparti ved sænkning af satser på kontanthjælp, på starthjælp osv., så er jeg sikker på, at man vil være meget optaget af at få en opposition til, der ville være mere nænsom over for nogle af de mest udsatte grupperinger, vi har.

Eller hvis man var optaget af den offentlige sektor, havde børn, der gik i skole, eller gamle, der skulle på et plejehjem, så ville man være me-